

Heilige Geesthuis werd aangemerkt als een bijzondere instelling van weldadigheid; idem op 15 maart 1895, waarbij onder meer de eigendom van het Oude Mannenhuis op de Hoogstraat aan die instelling werd toegewezen. De conclusies van de officier zijn afgedrukt in S. Muller Hz., *Het Heiligegeesthuis te Rotterdam* (Rotterdam 1896) 420-435; voor de vonnissen: *ibidem*, 435-463. Het in dat boek gepubliceerde bronnenmateriaal was voor het overgrote deel reeds in 1893 gedrukt met het oog op de rechtszaak.

27) Dat Muller zijn medebestuurders ver meekreeg bij zijn streven naar een compromis, blijkt uit de voorgeschiedenis daarvan. Al eerder hadden regenten zich namelijk inzake de bezittingen tot een schikking bereid getoond. Hoewel het gebouw op de Hoogstraat voor f 260.000,- tegen brand was verzekerd, wilden zij in 1876 genoeg nemen met f 103.000,- plus het van hen afkomstige deel van de inventaris van het pand en gedurende enige jaren (nodig voor de bouw van een nieuw onderkomen) het gebruik van een deel van het Proveniershuis om er hun 13 oude mannen te verplegen, al met al dus beduidend meer dan het uiteindelijke bedrag van f 78.000,-. *Ibidem*, 290-291.

28) In 1897-98 gebouwd door de architect J. Verheul Dzn.: J. Verheul Dzn, 'Het vroegere Oudemannen- of Heilige-Geesthuis en het Oudevrouwenhuis te Rotterdam', in: *RJ* 1938, 113-121. In 1972 werd het pand aan de Gerard Scholtenstraat door de instelling verlaten. Al eerder, in 1903, had deze haar archief van vóór 1895 grotendeels overgedragen aan het GAR. (S. Muller Hz. was toen voorzitter van het bestuur.) In 1980 volgden nog enige archivalia. GAR, inventaris nr. 365, Archief Heilige Geesthuis.

29) Men krijgt de indruk dat Mullers belangstelling gedurende lange tijd evenzeer uitging naar de geschiedenis van de Oudheid als naar die van de Middeleeuwen in ons land. Vermoedelijk heeft S. Muller Fzn hem erop gewezen dat hij voor een studie van onderwerpen uit de Oudheid onvoldoende was opgeleid en dat zich dit in zijn publicaties wreekte. In zijn 'Levensbericht' maakte de Utrechtse archivaris in die geest een opmerking.

30) Volgens Mullers eigen mededeling had hij dit besproken met Fruin, die het geheel met hem eens was: S.Muller Hz., 'Over de oudste geschiedenis van Schieland', *Verhandelingen Kon.Akad.v.Wetensch., Afd. Letterkunde, Nieuwe reeks XIV, 3* (Amsterdam 1914) 1. Geciteerd naar een overdruk, waarschijnlijk oorspronkelijk eigendom van de Rotterdamse notaris en begaafde historicus L.J.C.J. van Ravesteyn.

31) S. Muller Hz., 'Het oude register van graaf Florens', *Bijdragen en Mededelingen van het Historisch Genootschap XXII* (1901) 90-357.

32) Muller Fzn. vond het een knap stuk werk, maar meende dat zijn neef te zeer had gestreefd naar een reproductie van het register in zijn huidige vorm en niet - wat z.i. beter was geweest - naar een uitgave van de tekst in zijn oorspronkelijke, voor de lezer heldere vorm. Het systeem met vier verschillende lettertypen om de onderdelen te onderscheiden waaruit